

Legendární závod Světového poháru v lezení na obtížnost a rychlost v Chamonix se uskutečnil opět v termínu 11. – 13. 7. Za krásného, ale ne příliš horkého počasí ho zahájili závodníci na rychlost. Kvalifikace byla pro naši Hanu Křížovou úspěšná, když časem 10.338 překonala svůj osobní (a tím zároveň i oficiální český) rekord a celkově se umístila na 46. pozici. Jan Kříž byl po bronzu ve Villars možná až moc namotivovaný a bohužel mu první pokus na konci nevyšel. Ten druhý si pak podle svých slov možná až moc pohlídal a jeho čas 6.220 na finále o pouhých patnáct tisícin sekundy nestačil. Honza tak obsadil 18. příčku. V kvalifikacích na rychlost startovali i naši závodníci, kteří se specializují na jiné disciplíny, ale usilují o body v olympijské kombinaci a případnou možnost účasti na kvalifikačním závodě na OH, který se koná na podzim v Toulouse. Adam Ondra skončil 63. s časem 8.006, Jakub Konečný 92. za 11.992 a Martin Stráník opět v prvním kvalifikačním pokusu start ulil, což pro něj znamenalo dělenou 95. – 97. pozici.

Kvalifikace obtížnosti odstartovaly v pátek dopoledne a Sabina Večeřová byla první českou reprezentantkou, která do nich nastoupila. Dlouhé a nekompromisní kroky, které jsou v cestách dospělých světových pohárů normou, byly pro Sabinu, která také díky tréninkovému výpadku způsobenému studijními povinnostmi není v ideální formě, až moc těžké a musela se spokojit s 93. místem.

Další naše zástupkyně Eliška Adamovská na začátku své první kvalifikační cesty nezaznamenala problém, ale lezla pomalu, opatrně, zbytečně dlouho se v cestě zastavovala – z oblého madla už nevládla cvaknout a bylo chybou, že z dalšího drženého chytu neudělala alespoň plus. Elu neúspěch v první cestě asi natolik zklamal, že závod zabalila a po (s ohledem na její aktuální formu) tragickém výkonu v druhé kvalifikační cestě obsadila 74. místo.

Eliška Novotná přijela na závod v únavě, což se projevilo už na rozlezovce a v tomto stavu na těžké atletické kroky nestačila, v druhé cestě ještě na začátku zbytečně chybovala a 89. místo ji určitě neuspokojilo.

Iva Vejmolová v obou cestách podle svých slov předvedla maximum (hlavně v druhé kvalifikaci se jí podařilo dolézt až do nepříjemného skoku, který zastavil 28 závodnic včetně řady hvězd) a i přesto, že se kvůli nemoci nemohla připravovat podle svých představ, zalezla z našich žen nejlépe a obsadila skvělé dělené 37. – 40. místo.

Míša Smetanová byla na svém prvním dospělém závodě na obtížnost a vše brala jako zkušenost. V první kvalifikační cestě překonala obávané náskoky do oblých bočáků, nevládla ale cvaknout expresku a další chyt už neudržela. V druhé cestě se jí lezlo výborně, neměla s kroky problém, jen ji překvapil komplikovaný kříž z chytu na struktuře, takže ho nakonec nedotáhla. Míša ale má velký silový potenciál a mohla by v budoucnu zaznamenat lepší výsledky než nynější 77. místo.

Zároveň se ženami probíhala kvalifikace mužů. Jakub Konečný stále není ve své loňské formě, vypadá, že se trápí s nějakou dlouhodobější únavou a cesty, ač v nich neudělal mnoho chyb, prostě byly nad jeho síly – výsledné dělené 50. – 51. místo ale určitě není jeho posledním slovem.

Štěpán Volf bohužel nezopakoval svůj slušný výkon z Villars a Vojtěch Trojan asi pořád hledá cestu, jak se zbavit smůly (v jedné cestě mu byl započítán horší výsledek, než kam dolezl, když omylem pro svůj postup použil nýt). Celkově se umístili Štěpán na děleném 73. – 74. a Vojta na 100. místě.

Martin Stráník v první kvalifikační cestě s přehledem dolezl pod výlezovou hranu (7. v cestě) a druhé kvalifikaci dokonce těsně pod top (12. v cestě) – postup do semifinále ze 7. místa byla naprostá senzace a překvapení – nejen pro Martina, celý tým, ale také pro většinu jeho soupeřů.

Adam Ondra topl komfortně obě cesty a naštěstí nezaznamenal žádný problém se zápěstím, které v předchozích týdnech léčil a šetřil.

V sobotním semifinále se Martin Stráník opět dostal přes všechny nástrahy cesty, které potrápily i takové hvězdy jako je Stefano Ghisolfi nebo Romain Desgranges a se slovy, že mu jednotlivé bouldry připadaly lehčí, než očekával, postoupil ze 7. místa do finále.

Adam Ondra do semifinálové cesty naběhl v jeho stylu, neváhal, kroky sice řešil trochu jinak než ostatní, ale možná o to lépe, pouze v jednom místě nám zatrnulo. Když nabral otevřený bočák a přehodil nohy na strukturu vpravo to vypadalo, že mu chyt moc nezabírá – sám pak konstatoval, že mu v tu chvíli nateklo a zápěstí ve vytočené pozici zabořilo – naštěstí další sekvenci přečetl dobře a dostal se do odpočinku. Tam už ho nemohlo nic zastavit, Adam říkal, že si v místě skvěle orazil, další kroky už byly podle něj lehké a byl překvapený, že si stejně dobře neorazili také soupeři.

Opět po roce se mohl Adam Ondra radovat, že není ve finále jediným Čechem. Loni byl spolu s Adamem ve finále Mistrovství světa Jakub Konečný, ale ve finále Světového poháru IFSC v lezení na obtížnost byli dva Češi poprvé v historii. Martinova finálová účast byla velkou senzací – hlavně pro všechny matadory světových pohárů, především s ohledem na skutečnost, že poslední „svěťák“ s lanem (před Villars) Martin absolvoval před 10 lety ☺.

Ve finále se Martin popral s cestou skvěle, trošku zalitoval, že si po dosažení černého chytu pod hranou neorazil, i když měl zároveň pochybnosti, jestli by toho byl ještě schopen. Cestu hodnotil s respektem jako velmi těžkou, ale krásnou.

Adam Ondra nezaznamenal ve finálové cestě větší problém a po dosažení restu před výlezovou hranou už jsme všichni věděli, že bude bojovat o top – ten by asi neodolal, kdyby stavěči po nepovedené finálové cestě ve Villars dolez tentokrát příliš neutáhli - tak, že i podle Adama byly lišty skoro neudržitelné. Adam tak celý závod vyhrál a i pro něj to bylo poprvé – v Chamonix totiž až dosud na nejvyšším stupni nestál.

Adamovo vítězství a Martinovo 6. místo byly ohromným úspěchem a bylo fajn, být u toho – nemůže být větší motivace pro naše další reprezentanty, než výsledky těchto borců!

Autorem článku je Alexandra Gendová, 15.7.2019